

॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਿੰਡ ਨਾਮਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਪਾਤ ਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਿੰਡ ਨਾਮਾ

॥ ੧ ਚ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਟਿਤਤ ॥

(੧)

॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਿੰਡ ਨਾਮਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਪਾਤ ਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਸਾਖੀ ਨੰ:੩) ਅੱਥ ਸ੍ਰੀ ਭੋਗਲ ਪੁਰਾਣੇ ਦੁਆ ਦਸ ਸਕੰਧੇ ॥

ਗੁਰ ਬੰਸਾਵਲੀ ਲਿਖ ਜਾਤੇ ॥ ਚਤੁਰ ਦੱਸ ਅਵਤਾਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਿੰਡ

ਨਾਮਾਂ ਬਰਨਨੰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੁਕ ਪ੍ਰੀਸ਼ਤ ਜੰਥਾਧੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਿੰਡ ਨਾਮਾਂ

ਕਲ ਜੁਗ ਭਾਖਾ ਕਰ ਸੁਨਾਵਨ ਬਿਧੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਪਾਤ ਸ਼ਾਹੀ ੧੦

(ਦੋਹਰਾ) ਆਇ ਜੁਗ ਮੈ ਸੁਕ ਕਹਿਓ ਸੋ ਅੱਥ ਕਹੋ ਸੁਨਾਇ ॥

ਭੋਗਲ ਪਿਆਇ ਮੈ ਕਹਿ ਗਇਓ ਸੁਕ ਪ੍ਰੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤਗਾਇ ॥

ਸੋਈ ਕਥਾ ਅੱਥ ਕਹਿਓ ਤੋ ਪ੍ਰਿਥਮ ਗੁਰਿੰਡ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸੇ ॥

ਜਿਉ ਸੁਕ ਪ੍ਰੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤਿ ਕਹੀ ਸੁਨ ਆਇ ਕੀ ਆਇ (੩)

ਦੱਸ ਚਰ ਸੰਮ ਭਾਨ ਹੋ ਏਕ ਜੋਤਿ ਸੱਭ ਗਾਇ ॥

ਪੁਰਾਣੇ ਪੁਸ਼ ਅਨਾਇ ਤੇ ਉਜੀ ਪੁਰਖ ਵੀ ਕ੍ਰਾਂਤਿ " ੪ "

ਪੰਚ ਸਹਿਸਰ ਵਰਖ ਮੱਧ ਦੁਆ ਦੱਸ ਬਧ ਧਰੇ ਸੰਤ

ਕਲ ਜੁਗ ਅੰਤਿ ਬਿਤਾਂਨ ਹਿਤ ਬਿਧ ਪੁਰਾਣੇ ਆਨੰਤ " ੫ "

ਗਾਏ ਸਾਵਰੇ ਧਾਰੇ ਕੈਛਿਤ ਪ੍ਰਚਿਤਰ ਆਪ ॥

ਟਰੈ ਅਰਿਸਦ ਸੱਭ ਜਗਤ ਕੇ ਧਰਮ ਵਧੈ ਥੈ ਪਾਪ " ੬ "

ਜਾਮੇ ਧਰੇ ਦੱਸ ਗੁਰੂ ਨਵ ਸਤਿ ਕਲਾ ਸੁ ਧਾਰ ॥

ਗੁਪਤ ਗਿਆਰਵਾਂ ਖੇਲਸੀ ਕੋਈ ਨਾ ਪਾਵੈ ਪਾਰ " ? "

ਜਾਮਾਂ ਪਹਿਰੈ ਜਾਹਰਵਾਂ ਬਾਜਾ ਪੁਰ ਕੇ ਮਾਂਤਿ ॥

ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਕੋਰੇ ਦਇ ਦਰਸਾਇਖਾਵੈ ਤਾਇ " ੮ "

ਤੀਨ ਮਾਸ ਖੰਟ ਗੰਗੇ ਗਹਿ ਗਨਕਾ ਗੁਰਿੰਡ ॥
 ਉਪਰ ਲੋਪ ਅੰਡਾ ਸਹਿਤ ਜੋ ਸਾਖੀ ਬਹਮੰਡ ॥੮॥
 ਏਕ ਚਾਦਨੀ ਖੇਲ ਕਰਿ ਗਇ ਜਾਇ ਸੁ ਸੁਣਹੀ ਏਹ ॥
 ਕਵਿ ਮੰਡਲ ਚੜ੍ਹ ਸਬਦੁ ਕਰ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ਏਹ ॥੯॥
 ਜਾਂਮ ਪਹਰੈ ਬਾਹਰਵਾਂ ਪਗਟੈ ਆਇ ਰੰਗ ਬੀਸ ॥
 ਸੈਗਤਿ ਮਿਲੈ ਅਨੰਤ ਤਬ ਮਾਨਿ ਕੋਟਿ ਸਹੈਸ ॥੧੦॥
 ਦੁਆਦਸ ਪੌਰਖ ਦੁਆ ਦਸੇ ਸਭਿ ਹਨ ਕੈਸਰਿ ਮੋਰ ॥
 ਸਕਤਿ ਅਨੰਤੀ ਆਹਿਗੇ ਆਇ ਇਹੈ ਨਹੀ ਔਰ ॥੧੧॥
 ਜਾਕਉ ਸੁਰ ਜੱਸੁ ਰਣਤ ਹੈ ਸੇਖਕੋਟ ਮੋਹਸ ॥
 ਜੋ ਪਗਟੈਗਾ ਪਿਥੀ ਪਰ ਕੁਲੁ ਛਤੀ ਅਨ ਦਨਸ ॥੧੨॥
 ਕਵਲ ਭੂਤਨ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਹੀ ਬੰਪ ਬਾਹਰਵਾਂ ਬੀਸ ॥
 ਕੁਲੁ ਦਿਸ ਬਰ ਉਏ ਹੈ ਲਉ ਕਿਰਣ ਸਹੈਸ ॥੧੩॥
 ਜਾਹੀ ਕੁਲ ਤੇ ਪਗਟ ਹੋਇ ਤਾਹੀ ਕੁਲ ਕੋ ਨਾਮ ॥
 ਪੁੰਨ ਦੁਆ ਦਸ ਗੁਰਿੰਡ ਕੋ ਮੋਰੀ ਹੈ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥੧੪॥
 ਅਠਤਾਲੀ ਸਤ ਬਰਖ ਹੋਇ ਉਪਰ ਵਰਖ ਸਤਾਨਵੇ ॥
 ਤੰਬ ਦੁਆ ਦਸ ਗੁਰਿੰਡ ਜੀ ਬੰਪ ਪਾਰੈ ਜਾ ਜਗਤ ਮੈ ॥੧੫॥
 ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਕਸਕ ਕਾਲ ਛਿਤਿ ਭਾਨ ਸਹਾਵੈ ਨਾਗਵਸ ਤਬ ਕਿਰਣ ਮਿਲਾਵੈ ॥
 ਸਾਸਤ੍ਰ ਵੇਦ ਪੁਗਣ ਨਿਰਖਾਵੈ ਅਨਿਕ ਦੇਸ ਬਿਪਰਦੈ ਸਧਾਵੈ ॥
 ਏਕ ਹਜਾਰ ਮਧਨ ਸੈ ਆਵੈ ਏਕੇ ਆਗੇ ਸਾਤ ਲਾਵੈ ॥

(੩੩) ਉਸਤੇ ਬਾਤ ਦੂਰੀ ਨਹੀ ਕੋਈ। ਆਣ ਅੰਤ ਮੱਧ ਤੈ ਸੋਈ

(੩੩) ਦੀਪ ਜਾਤ ਜੁਰ ਸੰਗਤਿ ਆਵੈ ਭਵਨ ਚਤ੍ਰ ਦੱਸ ਸੀ ਨਿਵਾਵੈ

(੩੪) ਕੋਟ ਬਹੁਮੰਡ ਜਾਕੇ ਅਣ ਤਾਗ ਅਇ ਜੁਗਾਇ ਇਨਹੀ ਬੱਧ ਧਾਰ

(੩੪) ਸੁਰਭੀ ਬਿਪ੍ਰਨ ਕੇਰ ਖਵਾਰੇ॥ ਧੰਨ ਵੈਹਿ ਦਿਵਸ ਪ੍ਰਗਟ ਬਧ ਧਾਰੇ

(੩੬) ਕੋਟ ਚਤਰ ਦੱਸ ਪੈਰ ਸਮਾਧਾਗਿਰ ਸਗਣ, ਜੋਗ ਤਪ ਸਾਧਾ

(੩੭) ਵੇਦ ਮਈ ਕੇ ਸਗਲੇ ਨੰਦਨ ਦੁਆ ਦੱਸ ਗਾਤਿ ਕਰਤਿ ਸਭ ਬੰਦਨ

(੩੮) ਸੱਤਿ ਜੁਗ ਬੀਚ ਕਥਾ ਸੁਨ ਪਾਈ ਸੁਕ ਪ੍ਰੀਸਤਿ ਪਤਿ ਭਾਖਸਨਾਈ

(੩੮) ਸੁਣਕਰ ਬੇਦ ਮਈ ਸੁਤ ਬਾਤਾ ਗਏ ਸਗਣ ਗਿਰ ਬਿਧ ਤਾਤ॥

(੪੦) ਤਪ ਅਰੰਭ ਤਾ ਤਿਨ ਕੀਨਾ ਜੁਗ ਧਾਰ ਕਪਾਲ ਤਿਨ ਲੀਨਾ॥

(੪੧) ਦੁਆ ਦੱਸ ਲਗੇ ਗੁਰਿੰਦ ਪਿਆਨ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਤਿਨ ਛਾਨ॥

੧੩੩ (੪੨) ਬੁਝੇ ਪਾਉ ਅਵਨੀ ਪਰ ਬੈਰੇ ਰਸਨਾ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਚਿਤ ਕਰੈ

੨੩੩ (੪੩) ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੁਗ ਤਿਨੇਕ ਮੰਨ ਗਾਏ ਭਇ ਨਿਰ ਖਤ ਅੰਬ ਲੋ ਗੁਰ ਠਾਠੇ

(੪੪) ਸੁਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਨੋਂ ਮੱਤ ਪਾਈ॥ ਜਾਇ ਸਮਧ ਸਗਣ, ਲਾਈ

੩੩੩ (੪੫) ਪ੍ਰਭਵਾ ਸੰਬਤ ਦੱਸ ਅੱਠੈ ਜੱਬੈ ਤ੍ਰਵੰਜਾ ਹੋਇ॥

(੪੫) ਬੇਦ ਮਈ ਸੁਤ ਤ ਬਮਿਲੈ ਲੋਪ ਗਾਓ ਕਰ ਸੋਇ॥

ਭਗਵੰਤ ਕੇ ਮਤ ਮੱਤ ਪ੍ਰਧ ਕਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਂਵਨ ਬਿਧ ਪੂਤ॥

(੪੬) ਕੋਟ ਚਤ੍ਰ ਦੱਸ ਸਿਖ ਭਇਓ ਮਹਾ ਬੱਲੀ ਅਵ ਪੂਤ॥

(੪੭) ਦੱਸ ਅਲੁ ਜਬੈ ਤ੍ਰਵੰਜਾ ਆਵੈ ਪ੍ਰਭਾ ਸੰਮਤ ਨਾਮ ਨਿਰਥਾਵੈ॥

ਤਬ ਵੇਹ ਬੇਦ ਮਈ ਕੋਤਾ ਤਾ ਤਸੈ ਸਗਣ, ਬੱਧ ਧਾਰ ਆਤਮੈ॥

- (੪੬) ਜੋਸੁਣ ਤੈ ਆਸਾ ਤੇ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਗਟੀ ਅੰਸਾ ਸਾਰੰਗ ਪਾਣੀ
- (੫੦) ਲਾਹੈ ਭੋਗਲ ਦੁਆ ਦੱਸ ਸਕੰਧਾ ਲੱਖਣ ਨਿਰਖੈ ਰਿਖ ਬਿਧਿ ਪਨੈਦ
- (੫੧) ਜਾਮਾ ਦੁਆ ਦੱਸਦੇਖ ਪਤੀਜੈ ਸੰਭਜਗਨਿ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕਰ ਲੀਸੈ
ਹਰਖ ਹੋਇ ਬਹਿਗਿਰਤੇ ਪਾਵੈ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਪੰਗ ਲਪਟਾਵੈ
- (੫੨) ਖੰਟ ਅੱਠ ਕੋਟ ਦਿਜਨ ਸਿਖ ਹੋਵੈ ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨ ਭਰਮ ਸੁਭਖੈ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਿ ਸਭੈ ਤੈ ਤਾਂ ਕਰੈ ਖੰਟ ਅੱਠ ਕੋਟ ਦਿਜਨ ਸਿਖ ਧਰੈ
- (੫੩) ਤੱਥ ਗੁਰ ਕਹੈ ਕਹੈ ਕੋਟੇ ਇਹੁ ਕਾਮਾ ਕੋਟੇ ਨਿਵਾਸ ਚਾਰੀ ਧਾਮਾ
ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸਭੈ ਚਿਤ ਪਾਵਨਾ ਚਾਰ ਵਰਨ ਗੁਰ ਰਾਜ ਚਲਾਵਨ
- (੫੪) ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨਿਰ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ਫਰਨ ਭਿੰਨ ਆਕਾਲ ਜਪਾਵੈ
ਚਾਰੇ ਵਰਨ ਸੁਨ ਮਿਲ ਭਾਈ ਚਾਰ ਵਰਨ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਖਾਲ ਸਾਇ
- (੫੫) ਤੱਥ ਮਹੰਮਦ ਹੋਇ ਕਲ ਨਾਸਾ ਤੇਜ ਛੱਤੀ ਆਨ ਹੋਇ ਪ੍ਰਕਾਸਾ
ਸੈਨਾ ਜੁਰ ਚਲੈ ਸਿੰਧ ਕੂਲੇ ਦੇ ਜਲਾਇ ਮਹਾ ਮੰਦ ਮੁਲੰ
- (੫੬) ਅਵਨੀ ਭੂਪ ਸਭੈ ਜੁਰ ਆਵੈ ਦੱਸ ਅਠ ਪਦਮ ਚਮੁੰਨਿ ਸਾਵੈ
ਤਬ ਗੁਰ ਜਾਇ ਸਿੰਧ ਕੇ ਤੀਰੈ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਪੂਰਣ ਰਣ ਪੀਰੈ
- (੫੭) ਅਸ ਪਗ ਪੁਰ ਭਾਨ ਨੰਭਵੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੱਧ ਪੁਰ ਸਮਾਵੈ
ਪੂਰੀ ਅਟਕ ਅਵਨੀ ਮੱਧ ਗਵੈ ਅੱਠ ਕੋਟਕ ਸੰਦਰ ਤਹਿ ਭਵੈ
- (੫੮) ਕਾਇਆ ਕਲਪ ਗੁਰੂ ਤੱਥ ਕਰੈ ਦੁਆ ਦੱਸ ਵਰਖਾ ਅਜੂ ਤਬ ਧਰੈ
- (੫੯) ਘੰਟਕਾ ਬੀਤ ਜਬ ਜੋਵੈ ਸਗੋਂ ਸੁਕਤਿ ਤੱਥ ਪਾਪਤ ਹੋਵੈ
ਭੇਦ ਪਾਰਸ ਧਰੈ ਅਪਾਗਾ ਫਰਤ ਠੰਠੀ ਪੁੰਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰ

- ਨਿਕਸਿੰਧ ਜੱਲ ਬਠਿਰ ਆਵੈ॥ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਪਗ ਲਪਟਾਵੈ॥
- (੬੦) ਆਇ ਅੰਤ ਹੈਂ ਤੂੰਹੀ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਭਵ ਜੱਲ ਪਾਰ ਚਿਤਾਰਨ ਹਾਰੀ॥
ਕਰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਗੁਪਤਿ ਜਵਾਈ॥ ਨਿਕਸੈ ਸਿੰਧ ਸਿੰਧ ਮੱਧ ਰਵਾਈ॥
- (੬੧) ਸੇ ਪੁਤ੍ਰੀ ਹਮੀਲਾ ਜਾਨੈ॥ ਸਤਿ ਅਵਤਾਰ ਲਛਮੀ ਮਾਨੈ॥
- (੬੨) ਛੱਤੀ ਬਰਸ ਤਹਾਂ ਗੁਰਗੈ॥ ਮਹਾਂ ਮੰਦ ਕੁਲ ਚਿਤ੍ਰ ਦਰੈ॥ ਪ੍ਰਾਵੈ
ਸਿੰਧ ਤਿਆਗ ਪਸਚਮ ਕੇ ਆਵੈ॥ ਬੰਗ ਦਾਦ ਸ਼ਹਿਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਗ
ਬਰਖ ਪਚਾਸ ਜੁਪਤਿ ਹਰੈ॥ ਮਹਾਂ ਮੰਦ ਕੁਲ ਸਗਰੀ ਬੋਵੈ॥
- (੬੩) ਜੀਤ ਬਗਦਾਦ ਰਾਮ ਸਰ ਆਵੈ॥ ਚਮੁ ਆਪਾਰ ਗਣਤਨਹੀ ਆਵੈ
ਹਰਿ ਮੰਦ੍ਰਮੈ ਆਇ ਬਿਰਾਜੈ॥ ਗੁਰ ਛੱਬ ਦੇਖ ਭਾਨ ਦੁਤ ਲਾਜੈ॥
- (੬੪) ਕੋਟ ਚਤਰ ਦੱਸ ਬਿਧ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾ॥ ਪੁਨ ਆਵੈ ਗੁਰ ਪਹਿ ਅਵਿਧੂਤਾ॥
ਤੰਬ ਗੁਰ ਗਰਜ ਕਹੈ ਬਿਧ ਤਾ ਤ॥ ਅੱਸ੍ਰਮੇਧ ਰਚੇ ਗੁਰ ਭਾਖਤ ਬਾਤ॥
- (੬੫) ਰਚੇ ਅੱਸ੍ਰਮੇਧ ਦੇਰ ਨਲਿਕਾਵੈ॥ ਸੰਸਤ ਪੂਰਬ ਕੇ ਤਬ ਪਾਵਤ
ਤਹਿ ਸੇਮ ਸੁਰ ਪਤਿ ਪਠੇ ਬਾਜਾ॥ ਮੁਕਤ ਸਤਿ ਰਤਨਾਂ ਸੁਮਾਜਾ॥
- (੬੬) ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕਹੈ ਛੱਡ ਦੀਜੈ॥ ਪਾਛੈ ਦਿਛਾ ਗਫੂਨ ਤਹਿ ਕੀਜੈ॥
ਚੌਰ ਤੁਰੰਗ ਤਹਿ ਮੂਰਬ ਦੇਸਾ॥ ਹਰ ਬੱਲ ਭੂਪ ਜਹਿ ਵੈਸੈ ਨੇਰੇਸਾ॥
- (੬੭) ਆਜੁ ਆ ਤੋ ਪੁੰਨ ਸਰਜੁ ਜਾਵੈ॥ ਹਰ ਬਲ ਭੂਪ ਨਿਰਖ ਭੈ ਪਾਵੈ॥
ਦੇਖ ਤੁਰੰਗ ਅਮੋਲੀ ਜੰਤੀ॥ ਹਰ ਬੱਲ ਭੂਪ ਬਿਸਮ ਕੀਏ ਛੱਤੀ॥
- (੬੮) ਕਾਜਗ ਕੀਏ ਅੱਸ੍ਰਮੇਧ ਰਚਾਵੈ॥ ਅੱਤ ਅਸੰਚਰਜ ਭੂਪ ਮੰਨ ਆਵੈ॥
ਸੰਧਿਆ ਤਜੈ ਪਾਛੈ ਪਰੋ ਕੋ॥ ਅਨਕੰਤਨ ਕਰੈ ਨਹੀ ਦੁਰੈ ਗੋ॥

ਸੰਧਿਆ ਪਰਾਤ ਕਰਨ ਨਹਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਬਲ ਭੂਪ ਰੇਸ ਅਤਕ੍ਰਮ
 ਜਾਵੈ ਭੂਪਤ ਦੇਸ ਅਖੰਡਾ ॥ ਜਹਾ ਬਸੈ ਪੂਜ ਗਣ ਬਹੁ ਮੰਡਾ
 ਸਪਤਰਿਖ ਆਸ੍ਰਮ ਟਿਰ ਆਵੈ ॥ ਧੂਮੰਡਲ ਰਵਮੰਡਲ ਦਿਖਲਾਵੈ
 ਮੇ ਅਸਟਸਿੰਗ ਸੁਮੇਰ ਕੇ ਭੂਮੇ ॥ ਸੰਭਲ ਪ੍ਰ ਕੰਗਾਰੂਸੇ
 ਹਰ ਬੱਲ ਭੂਪ ਜਾਇ ਨੱਭ ਮਾਹੀ ॥ ਹੈ ਪਕਰਨ ਸੋ ਆਵੈ ਨਾਹੀ
 ਮੱਧ ਆਕਾਸ਼ ਨਿਰਖੈ ਭੂਪਾਲਾ ॥ ਚਮੁੰ ਆਨੰਤ ਅਰਜਨ ਸੰਮ ਬਾਲਾ
 ਉਤ ਆਕਾਸ਼ੇਤਰਾਜਾ ਆਵੈ ਗੈਰ ਕੇ ਚਲੈ ਚਨ ਗਿਰਾਵੈ ॥
 ਨਗਨ ਧੋਪ ਕਰ ਮਹਿ ਸੁਹਾਵੈ ਸੋਨੇ ਨੱਭ ਬਿਜਲੀ ਚਮਕਾਵੈ ॥
 (ਦੋਹਰਾ) ਭੂਪ ਕੇਹੇ ਲਲਤਾ ਤੈਥੈ ਦੋਸ ਮਹੀਜਰ ਮੋਹਿ ਬਾਲ ॥
 ਜਾਜਨਮਤ ਮੋਹਿ ਬੱਲ ਘੋਇਉ ਕਰੋ ਬੇਗਤਿਹਿ ਕਾਲ
 ਹਾਬ ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ਹਰ ਬੱਲ ਭੂਪਤ ਨਾਰ ॥
 ਇਹੁ ਕਾਜ ਕਿਉ ਕਰਤ ਹੋ ਕਿਆ ॥ ਜੀਅ ਮੈ ਬਾਰ ॥
 ਕਿਨੈ ਭੂਪ ਬਾਜਾ ਛੱਡਿਉ ਜੰਗ ਕੰਢਿਓ ਰੀ ਭਾਮ ॥
 ਮੈ ਪ੍ਰਵਾਰ ਛੱਡੀ ਬੰਡੇ ਰਵਹਿ ਪਕਰੋ ਧਾਮ ॥
 ਮੈ ਸਜੇ ਕੇਸਿਗ ਰੰਗ ਰੰਗ ਕੇ ਗਹਿ ਤੁਰੰਗ
 ਇਹ ਅਸੂ ਨਹਿ ਪਾਇਓ ਪਰਤ ਧਰਮ ਮੈ ਭੰਗ ॥
 ਜਬੇਤ ਮਈਜਰ ਜਨਮਿਓ ਤੰਨ ਤੇ ਬੱਲ ਭਇਓ ਨਾਸ ॥
 ਜਾਇਸ ਕੇਹਤਿ ਕਰਨ ਤੇ ਪੁੰਨ ਪੱਰਖ ਪ੍ਰਕਾਸ
 ਭੂਪ ਬਨਾਰੀ ਸੁਨੇ ਮੰਨ ਮੈ ਸੋਕ ਬਢਾਇ

ਗਵੈ ਧਾਮ ਮਹੀਜਰ ਨਹੀ ਨਿਪੁ ਕੇ ਕੋਹ ਸੁਨਾਇ
 ਭੂਪ ਕੋਪ ਮਨ ਮੈ ਧਰੈ ਜਾਇ ਧਾਮ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥
 ਨਿਰਖ ਰਹਿਓ ਸੁਤ ਸੁਤ ਨਹਿ ਦਿਖੈ ਅਗਨ ਲਗੀ ਝਿਮਾ
 ਨਗਨ ਧੋਪ ਲੈ ਪੁਨ ਟਿਰਿਓ ਜਾਇ ਚੰਮੂ ਰਣੁ ਸਾਲਾ
 ਹੈ ਲੈ ਆਵਤ ਨਿਪੁਨਿਖ ਮਹੀਜਰ ਅਪੋਨ ਬਾਲਾ ॥
 ਬਾਇ ਹਾਬ ਕੀ ਅੰਗੁਰੀ ਬਾਧੀ ਡੋਰ ਪੱਟ ਬਾਜਾ
 ਭੂਪਨਿਖ ਸੁਖ ਪਾਵਹੋ ਪੂਰਣੁ ਸੁਤ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥
 ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬੱਲ ਏਕੈ ਹੋ ਬੇਦ ਪੁਕਾਰੈ ਬਾਤਾ ॥
 ਭਲਾ ਹੁਆ ਸੁਤ ਨਹਿ ਹਤਾ ਨਹਿ ਹੋਇਓ ਸੁਤ ਘਾਤ
 ਬਾਜਾ ਪਕੜ ਗਹਿ ਬਾਧਿਓ ਪੁਤ੍ਰ ਏਓ ਮਿਲ ਤਾਤ
 ਮੱਧੁ ਆਜੁਧਿਆ ਕੇ ਦਿਖੈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਓ ਬਾਤਾ ॥
 ਚਮੂ ਜੁਧਣਾ ਬਣ ਕਰੈ ਗਰ ਸੈਨਾ ਆਪਾਰਾ ॥
 ਮਹੀਜਰ ਏਕ ਲਰਤਾ ਟਿਰੈ ਸੈਨਾ ਲਾਖ ਹਜਾਰ ॥
 ਵਰਖ ਨਵੈ ਰਣੁ ਮੰਡਿਆ ਗੁਰ ਸੈਨਾ ਬੱਲ ਲਾਇ
 ਮਹੀਜਰ ਜੀਤ ਨਾ ਸਕਿਓ ਜੋਧ ਸਕਲ ਪੱਛ ਤਾਇ
 ਮਹੀਜਰ ਜੀਤ ਨਾ ਸਕੈ ਤੈ ਨੂਜੈ ਸੈਨ ਆਪਾਰ
 ਗੁਰ ਪੈਂਤ ਪੱਤੀਆਲਿਖ ਪੱਛੈ ਮਹੰ ਦਾਸਨ ਕੇ ਦਾਸ ॥
 ਨਗਰ ਅਜੁਧਿਆ ਰਾਜ ਸੁਤ ਮਹੀਜਰ ਬਾਧਿਓ ਬਾਜਾ
 ਹਮੇਓ ਛੋਟੇ ਨ ਬਾਜਾ ਗੁਰ ਕੋਰੇ ਸੁਆਪੇ ਕਾਜਾ ॥

ਸੁਨ ਪਤੀਆ ਸਤਿਗੁਰ ਚੇਤੇ ਜਾਵੈ ਸਰਜੁ ਕੂਲੁ ॥
 ਪਾਣਸ ਬਾਣ ਕਰ ਮੈ ਲਾਇ ਸਰਬ ਜਗਤ ਕੇ ਮੂਲੁ ॥
 ਬਰਖ ਸਤਾਨਵੇ ਰਾਜ ਕਰ ਜੰਗ ਸੈਪੁਰਖੁ ਹੋਇ
 ਵੇਇ ਨਾਗ ਕੇ ਭੀਤੇ ਆਸੁਰ ਨਾ ਰਹਿਸੀ ਕੋਇ
 ਉਨੀ ਸਤਿ ਮੈ ਪੇਖੀਐ ਬਰਖ ਸਤਾਨਵੈ ਜਾਇ
 ਪਰਮ ਰਾਜ ਜੰਗ ਮੈ ਚਲੈ ਅਸੁਰ ਨਰਕ ਮੈ ਪਾਇ
 ਇਕ ਇਕ ਇਕ ਖੰਡੀ ਰਹੈ ਵੈਸੁ ਸੁਦਇਤ ਚਾਰ ॥
 ਅਵਨੀ ਅਸੁਰਨ ਨਾ ਦੀਸਦੀ ਮਿਟੈ ਪਾਪ ਕੋ ਭਾਰ ॥
 ਪਤੀਆ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ ਬੇਗੁ ਹੀ ਧਾਵੈ ਰਾਮ ਸਰ ਤੇ ਸਰਜੁ ਆਵੈ
 (ਭੋਪਈ) ਨਿਰਖ ਚਮੁ ਸੱਭ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਮੱਠ ਮੇ ਮੰਗਨ ਮੋਖ ਕੋ ਗਾਵੈ
 ਵੇਇ ਬਰਖ ਗੁਰ ਊਹਾਰੈ ॥ ਮਹੀਜਰ ਬਾਜ ਸਾਸ ਪੱਠ ਗਾਹੈ ॥
 ਏਕ ਇਵਸ ਮਹੀਜਰ ਲੈ ਬਾਜਾ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਮਿਲੈ ਸਮਾਜਾ ॥
 ਗੁਰੂ ਨਿਰਖੈ ਮਹੀਜਰ ਤਿਰ ਮਹੀਜਰ ਨਿਰਖ ਵੇਖਿ ਕਰ ਜੋਰ ॥
 ਜੰਗ ਅਸੁਮੇਧ ਰਾਮ ਸਰ ਕਰੈ ॥ ਕੂਲ ਪ੍ਰਜਨ ਕਰ ਲਛ ਬਹੁ ਪਰੈ
 ਆਇ ਜੋਭਿ ਕੂਲ ਪ੍ਰਜ ਕਰਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਪ੍ਰਜਤ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥
 ਇੰਦਰ ਸੰਗਤ ਰਗਲ ਅੰਜਾ ॥ ਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਗਟੇ ਜਾ ਬੰਸਾ ॥
 ਭਾਰ ਚੜਾਜ ਰਤਨ ਕੂਲ ਜੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਖੋਜ ਪਾਵੇਗਾ ਸੋਈ ॥
 ਸੋਇ ਕੂਲ ਪ੍ਰਜ ਸੰਗ ਲੈ ਆਵੈ ॥ ਸੋ ਸਮਰਥ ਜਗਤ ਕੀ ਪਾਵੈ
 ਹੋਸਰਾਇ ਪੁਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰਦਾਮ ॥ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਰੰਗ ਪ੍ਰਖਿ ਚਿਸਿਆ ॥

ਗੁਰ ਉਠ ਮਹੀਜਰ ਚੁਨੀ ਲਾਗੈ ਤੱਥੈ ਕੇਲਵਰਛਿਤ ਤਹ ਭਗੈ
 ਜਾਮਾ ਤੈ ਦੱਸ ਮਹੀਜਰ ਪਾਵੈ॥ ਸੁਕ ਸੰਬਾਧ ਭੋਗਲ ਸੁਨਾਵੈ
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਧਰਮ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤੋਗਇ ਕੰਵਲਿਆਮਾਂ ਸੁਨੈ
 ਇਤ ਦੁਆ ਦੱਸ ਗੁਰਿੰਡੇ ਅੰਵਨੀ ਆਵੇਤੋ ਬਿਚਰਤੋ ਗੀਤ
 ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਦੁਆ ਦੱਸ ਸਕੰਧੇ ਭੋਗਲਧਿਆਇ ਉਚਰਤੋ
 ਸੁਕਯੋ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤੀ ਚਤਰ ਦਸ ਗੁਰਿੰਡ ਮਹਿਮਾ ਵਰਨਨੰ